

TARTALOM

Az egyházi év vége felé	1
Templomunk – A főoltár mögötti Mária Magdolna-freskó az idők sodrában	2
Búzamag – Krisztus Király	3
4-es oldal – Megújulás, felüdülés	4
Hitvédelem – Kránitz Mihály: A régi eretnesség ma is veszélyes: a gnoszticizmus új formája	5–6
Imádkozunk – Paul Roth: Én magam veszélyeztettem a hitet	6
Jó volt olvasni! – Anselm Grün: Harcos és szerelmes – A férfi útja önmagához	7
Levél az Olvasóknak	8
Lackfi János: Jóéjtpuszi	9
Kérdőív	9
Gyerekszaj	10
Frissítő – Elmúlás és megújulás	11
Kicsinyeknek.....	12–13
Kicsiknek –Gyerekszaj	13
Jubiláns házaspár imája.....	14
Rózsafüzér-zarándoklat.....	14
Elsőáldozók	15
Plébániai hírek	16

Az egyházi év vége felé

Az egyházi év során sokféle alakban jelent meg előttünk Jézus. Ott álltunk a jászol mellett, végighallgattuk tanítását, vele lehettünk működése három esztendejében, elámulva csodáin, s gyáván megfutottunk a kereszt alól, hogy aztán kétkedünk, majd bizonyosságot szerezzünk feltámadásáról.

De mert gyarló emberek vagyunk, titokban mindig arra a pillanatra, a Vele való találkozásra vártunk. A végső nagy igazságtevésre, amikor király alakjában jelenik meg. Ahogy a bíró végigfut életünkön. Ott, abban a könyvben minden meg van írva rólunk.

Mit ér most a siker? Mire elegendők azok a tünékeny dolgok, amelyeket akkor és ott boldogságnak képzeltünk? A pénz megrozsdásodik, értékét veszti. A kitüntetések lefoszlanak. Csak egyetlen érdemrendnek van súlya, kivétező érvénye. Arra az van írva: Szeretetedért. Milyen egyszerű is az egész! Azt az egyetlen parancsot kell csak teljesítenünk, a főparancsot, amely arra kötelez valamennyiünket, hogy életünkben tegyük gyakorlattá a szereteted, mert ha szeretetünk nincs, semmik vagyunk, de ha annak jegyében élünk, mindent megnyerhetünk.

Egészen csöndesen válaszol csodálkozó, értetlen – persze, hogy az, hiszen

emberek vagyunk, korlátozott a látásunk, nehézkes a felfogásunk, s nem látjuk meg a lényegét – kérdésünkre: „Bizony mondom nektek: amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettetek.”

Már ott is vannak a király trónusa előtt, ünneplő öltözékben, mert ők tudják, hogy a meghívást elfogadva olyan ruhát kell ölteni, amit a tisztaság, a lélek egyszerűsége ékesít. A betegek, akiket ápolnunk kellett volna. A koldusok, akiknek adnunk kellett volna. Az éhezők, akik hiába zörgettek kapunkon. Nem panaszkodnak. Állnak, s várják, hogy sarkig kitérüljön a kapu, az egyetlen fontos kapu, amelyen mindenképp át kell jutnunk, s elsőnek léphessenek be abba az országba, abba a világrendbe, amelyet nekik készítettek.

Még nem késő. Mintha ez a mostani környezet, ez a fájdalmas, új és új megpróbáltatásokat tartogató idő azért is jött volna el, hogy próbára tegyen bennünket, ismerjük-e azt a parancsot, s tudunk-e szellemében élni, cselekedni. Még van idő forgatni a talentumokat, még módunk adatott másoknak is adni belőlük.

A király még nem mondta ki végső ítéletét. Int, menjetek, s életek úgy, hogy eljön az óra.

Stróber László plébános

Templomunk

A főoltár mögötti Mária Magdolna-freskó az idők sodrában

Nem tudjuk, hogy a nagytemplom freskóinak megrendelésekor Koller Ignác veszprémi püspök mennyire részletekbe menően határozta meg a falképek által képviselt spirituális, avagy lelkipásztori programot, mennyire kötötte meg a festő kezét ez a program. Általános szokás volt, hogy a témát/témákat a megrendelő, az ábrázolás módját inkább a tervező-festő adta meg. A sziléziai születésű Johann Ignaz Cimbal jőnevű templomfestő volt, bár nem érte el Maulbertsch vagy a Dorffmaister-terek színvonalát.

Főoltár 1986, fotó Frimmel Gyula

Leginkább a látszat-építészet festésében mozgott otthonosan, s így a nagyméretű, de egyszerű téglafalazatú templom belső terét korinthisz oszlopfőkkel koronázott márványoszlopokkal „támasztotta meg”, a mellékkápolnák oldalfalaiba szoborfülkéket „mélyített” – sőt

szobrokat is „faragott” beléjük. Legérdekesebb része ezeknek a freskóknak a főoltár fölé magasodó hatalmas Mária Magdolna-kép, amely – amint ez a mellékoltárok esetében még szembetűnőbb – a festett oltárképet hivatott helyettesíteni. E cél érdekében még a szentély keletre nyíló ablakát is befalazták, ezt a régi fényképeken jól látható repedések mutatják.

A freskó érdekessége, hogy az oszlopok között „kinyílt” szabad teret Cimbal – aki ezt a freskót jól láthatóan szignálta is – beúszította a templom belsejébe, az utolsó két oszlop közé. Így a szép oszlopfők a levegőben lógnak.

Lehetséges azonban az is, hogy a festő eredetileg kisebb teret szánt az oltár mögötti freskónak, és csak később (akár saját, akár a megrendelő kezében) alakította át a széles keretet és lefestette a két belső oszlopot. Valószínűleg ez volt a véleménye a 19. századi plébániai közönségének, vagy a plébánosnak is, mert 1908-ban, Legáth Kálmán vezetése idején, a templom belső felújítá-

kor, amikor a villanyvilágítás bevezetése után az oltárképeket restaurálták, ezt az állapotot hagyták jóvá vagy hozták létre, s ilyen módon a valóságoshoz közelebb hozták az amúgy virtuális építészeti belsőt.

A templomról a huszadik század legelején készült – sajnos már nagyon rossz állapotú – amatőr fotográfia is ezt a formát őrzi. A kép az ismert eger-

szei gyógyszerész, a Szentlélek patika tulajdonosa, Kaszter Ödön családjából került a Göcseji Múzeum gyűjteményébe.

Ezen a képen, amely eddigi ismereteink szerint a legrégebbi fotó a templombelsőről, jól látható az a nagyméretű örökmécses is, amely a későbbiekben a padlásra került, és csak napjainkban jutott vissza az akkori helyére. (Csak zárójelben jegyzem meg, hogy a hajóból eléggé zavarja is az oltárkép élvezetét.)

A freskó a későbbiekben is megőrizte ezt a formát egészen a legújabb restaurátori beavatkozásig, amikor is visszaállították eredeti, kissé rendhagyó megfogalmazást.

A képen Mária Magdolnát a Nagy Szent Gergely pápa (590–604) által alkotott középkori ikonográfiának megfelelően bűnbánó prostituáltként ábrázolja a festő, aki Jézus halála után teljességgel a vezeklésnek szentelte magát. Lábainál hevernek a már megvetett gyöngyök és ékszerek, egy síron ülve, koponyát és vezeklőkorbácsot tartva kezében siratja korábbi életét. A sír előtt fedeles illatszeresedény, amelyben – ismét csak a pápa-alkotta „élettörténet” szerint – a Jézusra öntött illatszert tartotta.

Marx Mária

Főoltár 1906

Főoltár 2020, fotó Eke István

Búzamag

A búzamag képes arra, hogy egyszerű porrá mállva és sok kis magocskával ily módon egyesülve finom, illatos, tápláló kenyérré váljon az éhes ember számára. Ez a rovat szeretne abban hasznunkra lenni, hogy az életünk mindig egy kicsit együtt érzőbb, valahogy imádságosabb, hitelesebb, egy picit nagylelkűbb és még bátrabb lehessen azon az úton, amelyen együtt éljük az életet.

Krisztus Király

Jézus emberként gyakran ütközött abba az ellentmondásba, hogy az emberek királynak tartották, és bár ő maga is elfogadta ezt a méltóságot, mégsem felelt meg azoknak az elvárásoknak, amelyeket egy királlyal szemben támasztottak. Érdemes tehát megvizsgálni, hogy mik voltak az emberi elképzelések az idők során a királyról és a királyságról, és hogyan viszonyult ezekhez Jézus.

A királyok a mai Európában általában államfők. Legfőbb jellemzőjük, hogy ők a jelképe az állam vagy nemzet egységének, s mint ilyen képviselik népüket más nemzetek vagy államok előtt. Ez elsősorban reprezentációs feladat, s

ehhez van rendelve a király rendelkezésére álló költségvetés és a hatalmat helyettesítő pompa, amely egy-egy államban a hagyományok által meghatározott, de országoként kissé eltérő kereteket ad az uralkodásnak. Vannak különleges, törvényekkel szabályozott rendkívüli feladatai, illetve illetékessége, pl. törvények jóváhagyása, rendkívüli állapot kihirdetése, de a hétköznapi életben leginkább a reprezentáció, a tiszteletadás és a jótékonyosság a szerepköre.

Nem mindig volt ez így. A 17–18. században a királyság abszolút hatalmat jelentett: a király a maga vagyionából látta el az állami feladatokat, saját hadseregére és hivatalnokai szervezetére támaszkodva függetlenítette magát alattvalóitól, saját tetszése szerint kormányozta országát. Hatalmának kizárólag az a logikus gyakorlat szabott határt, amely az adózókat fizetőképes állapotban tartotta. Nem véletlenül lett elege ebből a hatalomból a kiszolgáltatott tömegnek, amely dühös kegyetlenséggel vetett véget a velejéig igazságtalan rendszernek. Ennek lett következménye az, hogy ahol egyáltalán megmaradt, a királyi hatalom pusztán jelképpé fokozódott le.

A keresztény középkorban a királyság szerepe egészen más volt.

A királyé volt az ország földje – ezt osztotta szét hadra fogható alattvalói között, akik katonáskodás fejében kapták az adományt (és osztották tovább szintén hadi szolgálat fejében). Ha egy család kihalt, a föld visszazállt az uralkodóra.

A király volt a legfőbb hadvezér, aki maga is harcolt, és biz-

tosította földje és lakosai biztonságát. Az ő hatalma szavatolta az ország szuverenitását.

A király volt a legfőbb bíró – az igazságtévő. Ő hozta a törvényeket és megbízottjain keresztül gondoskodott megtartásukról, a köz-, vagyon- és jogbiztonságról.

Bár a fenti kép meglehetősen idealizált, mégis valós értéket és elvárásokat képviselt. Sok véres harc folyt ugyan a királyi hatalom megszerzéséért, annak értelmét és szükségességét azonban senki sem vonta kétségbe. Ilyen idealizált királyt képzeltek az ókori népek és királyaik – köztük a zsidók – is, aki gondoskodik országa jólétéről, békéjéről és biztonságáról, valamint az igazság érvényre jutásáról.

Mit szólt mindehhez Jézus?

Ő háromszor került szembe a királyság és a saját király-voltának kérdésével. Elsőnek mindjárt a pályája kezdetén, amikor a Sátán felajánlja neki az uralmat: ezt mind neked adom – megfelelő feltételekkel (Mt 4,9). Erre a leghatározottabban mondott nemet. Takarodj!

A második alkalom, amikor jóllakatta a tanítását hallgató ezreket (Jn 6,15). Ekkor eltűnt és egész éjszaka egyedül imádkozott a hegyen.

Az egyetlen alkalom, amikor – bár indirekt módon – igent mondott a királyságra Pilátus előtt történt (Jn 18,37). És mindjárt kiegészítést is fűzött hozzá: igen, de nem úgy, ahogy gondoljátok. ami azért is érdekes, mert amúgy az egész „per” során kizárólag kérdésre adott,

rövid válaszokat hallhattak tőle, vagy azt sem. De olyan fontosnak találta, hogy magyarázatot adjon a maga királyságára, hogy ez volt egyben a leghosszabb szöveg, amit elfogatása után feljegyeztek tőle: azért jöttem e világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Ezt tartotta a király legfőbb feladatának, hogy az igazságra vezesse a népet.

Jézus második eljövetelekor, amint a Jelenések könyvében olvasva hittet várjuk, felragyog majd Krisztus valódi királysága:

ő gondoskodik népének életéről és jóllétéről,

ő adja meg a békességet,

nála jutunk az igazság és az igazságosság teljességére.

Mert övé az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Amen.

Marx Mária

Munkám során előfordul, hogy elfáradok, egy-egy helyzetet kilátástalannak, reménytelennek látok. Mindig segít, hogy tovább lépjek, ha előveszem és megnézem a kisfiamról készült fotókat, videókat a telefonomban, vagy csak Rá gondolok és megjelenik lelki szemeim előtt a kis mosolygós pofikája. Ettől más nézőpontból látom a problémákat, új értelmet nyernek a dolgok, akár egy percen belül is hatalmasat javul a hangulatom neki köszönhetően. Könnyebben elengedem, amit kell, és haladok tovább. Nagy ajándéknak tekintem, hogy apa lehetek, és kincsem, ilyen módon (át)segítöm lehet a gyermekem.

Kónya Zoltán cégvezető

Számomra a megújulás szükségét mindig a megújulás iránti vágy jelzi. Ha azt érzem, hogy belefáradtam abba, amivel foglalkozom, ha nem nyújtanak örömet azok a dolgok, amelyek korábban boldogsággal vagy megelégedéssel töltöttek el, akkor tudom, hogy kell valami. De ez a valami nem feltétlenül új dolgokban, új érzésekben kell, hogy megtestesüljön. Idő kell, hogy rendszerezni tudjam a gondolataimat, hogy újra rátaláljak az útra. Idén nyáron részt vettem egy személyesen vezetett Szent Ignáci lelki gyakorlaton, és ott döbentem rá, hogy a Biblia olvasása, vagy a csendben eltöltött idő, a szemlélődés milyen nyugalmat adhat a mindennapok darálásában. Persze ez könnyen hangzik, de kivitelezni már annál nehezebb. Manapság hozzászoktunk ahhoz, hogy mindenünk megvan, és semmire nem is kell várnunk, mindent azonnal megkaphatunk. De a lelki békéhez, ahhoz, hogy meghalljuk Isten hangját, ráhangolódás, csend és türelem kell. A megújulás mindig egy döntés számomra, de ahhoz hogy valóban megújulhassak, előbb nyugalmat kell találnom.

Szabó László ügyvéd

Mikor az egy-egy időszak alatt összegyűlt élményt már nehéz cipelni, és megfogalmazódik jó pár kérdés is arról, hogy jó irányba haladok-e, igényem lesz arra, hogy átadjam a terheket „valakinek”, az engem foglalkoztató kérdésekre pedig válaszokat keressek. Ilyenkor csendre, magányra vágyom, amiben le tudnak tisztulni a dolgok. Nem is baj, ha nem fogalmazódik meg határozott cselekednivaló a végére, nem is baj, ha nem lesz konkrét végeredménye más, csak az ülepedés. Többnapos lelkigyakorlatok nagyon jó lehetőséget szoktak nyújtani ehhez. Igyekszem egy évben többször is eljutni rájuk. Ezek most hiányoznak is. A napi „megújulásokkal” kell beérem. Vállalkozóként egy kicsit szabadabban osztom be az időmet, és miután a család elindult otthonról, le tudok ülni egy negyedóra Szentírást olvasni, rákészülni a napra. Ez nagyon sokat hozzátesz ahhoz, hogy itt és most legyek, „magamhoz térjek”, mielőtt nekiindulok a napnak.

Mikolás János villamosmérnök

Isten jelenlétét személyesen 15 éves koromban tapasztaltam először, amikor a kis hegyi, erdei utakon sokat bicikliztem. A természetben megérintett a Teremtő közelsége.

Jelenleg a gyümölcsösünkben egyedül dolgozva többször végzek olyan monoton munkát, amikor nem kell figyelnem a tevékenységre. Ilyenkor nagyon gyakran találkozom a Jóisten-nel. Rám kopogtat. Fájdalmaim, gondjaim, sőt minden egyéb gondolatom is szertefoszlik. Megerősödik bennem a remény, hogy Jézus Krisztus jelen van, s ha gyenge vagyok is, mindig Felé közelíthetek és tudok Hozzá közelebb kerülni. A csendben felsejlik az Isten teljessége. A földi nehézségeim elmúlnak, és az örökkévalóság felé megyek előre.

A megújulás következik ebből. A Jóistennel való kapcsolat által a gyengeségeimet, földi dolgaimat hátrahagyom. Ő előremutat, s tudok újra Jézus Krisztus útján elindulni, amiről tudom, hogy jó, mert már megtapasztaltam. A szentgyónás nagyon fontos eleme ennek a folyamatnak.

Ez a másik ember felé is így működik. Ha őszintén tudok bocsánatot kérni, akkor tudok újra kezdeni, s nem viszem tovább magammal a neheztelést, sérelmet.

Életem alapja a hit, ebbe kapaszkodom, s minden krízisben ez a forrása az újrakezdésnek.

Csértán Ferenc gondnok

Hitvédelem

Hitvédelem témában indítunk sorozatot, amelyben Dr. Kránitz Mihály, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának dékánja avat be bennünket az életünket érintő, sőt egyre inkább a mindennapjainkban is megjelenő tárgykörbe, kezdve az alapvetéseknél.

Kránitz Mihály:

A régi eretnekség ma is veszélyes: a gnoszticizmus új formája

Ferenc pápa a 2018-ban megjelent Örüljétek és ujjongjatok kezdetű apostoli buzdításában felhívja a figyelmet egy az egyház hitétől eltávolító veszélyre az új gnoszticizmusra, mely az egyéni értelmezés szintjére korlátozza, és – a pápa szavaival kifejezve – „szubjektívizmusba zárja a hitet”. Ez a gondolkodás végső soron nagymértékben eltorzítja a keresztény tanítást.

Az első eretnekségek valójában nem annyira Krisztus istenségét, mint inkább valódi emberségét tagadták. Az újszövetségi szentírásban Szent János apostol leveleiben találunk egy erre adott határozott választ, amikor a kezdeti gnoszticizmus ellen hangsúlyozza, hogy Krisztus, az Isten Fia valóságosan megtestesült és kimondja, hogy Jézus Krisztus, az Ige testben jött el közénk (Vö. 1Jn 4,2-3; 2Jn 7).

A mai napig terjedő és megtévesztő szellemi irányzat elnevezése a gnózis görög szóból ered, mely tudást, ismeretet jelent. Már az ősegyházban láthatjuk, hogy egyes korintusiak megtérésük után lenézték a keresztény testvéreiket és alacsonyabb rendűnek tartották őket. Gyakran misztikus tapasztalatokkal dicsekedtek és vallották, hogy a test nem használ semmit, egyedül a lélek számít.

Erkölcsi szempontból romboló, teológiailag pedig helytelen tanokat hirdettek, és sokszor éppen Pál apostolra hivatkoztak, aki azonban Krisztus keresztjére, mint az isteni bölcsességre mutatva válaszol nekik (Vö. 1Kor 1–2. fejezet). A szentségeknek a gnosztikusok mágikus erőt tulajdonítottak, de elvetették a házasságot, tagadták a feltámadást. Helyette a lélek halhatatlanságát hirdették, a platóni filozófiai tanítás alapján.

Tudjuk, hogy még a kolosszei keresztényeket is megtévesztette a gnózis, akik az Isten és a világ között lévő angyali erőket imádták, a zsidó naptárt használták, különleges szertartásokkal tetszelegtek. Felfogásukat egyszerűen akár „vallásismeretnek” is nevezhetnénk. (Vö. Kol 2,16-17) A gnoszticizmust ma inkább a New Age-hez, vagy az agykontrollhoz lehetne hasonlítani, melyek igyekeznek az ember örök tudásvágyából eredő kérdésekre különleges válaszokat ígérni.

A gnózis a megváltást leválasztotta Jézus Krisztus személyétől és más megváltót, sokszor önmagukat helyettesítették be. Az üdvösséget mítosszá formálták, és büszkéek voltak arra, hogy olyan tudásuk van, mely felülmúlja a nagy egyház tagjainak ismereteit.

A különleges tudás, amit a gnoszticizmus ígér az ember eredetére, a lényegére és rendeltetésére vonatkozott. Különösen érdekelte a gnosztikusokat a világban lévő rossz. A világ és a rossz náluk összetartozik és vallották, hogy ez egy olyan adottság, mely a világ előtti időkre vezethető vissza. A gnosztikus

azonban olyan kiválasztott lény, akiben meg van az „isteni szikra”, ám a lélek be van börtönözve a testbe.

A gnosztikus „örömhír” ezért abban áll, hogy az átadott tudás/gnózis felébreszti álmából a lelket és tudatosítja benne fenséges rendeltetését. Tanításukban a legfőbb istenségnek az „ismeretlen” Istent, a megismerhetetlen Istent tartják, akiről Szent Pál szól Athénban éppen a görög bölcsekhez (Vö. Apostolok Cselekedetei 17, 16-33). De ennek az „istennek” semmi köze az anyagi világhoz, mert az anyag és a világ alapvetően rossz, – tanítják –, és az alacsonyabb rendű teremtő szellemek (görögül a démiurgoszok) alkotása.

A gnosztikus magyarázatban a démiurgoszok azért teremtettek rossz világot mert maguk is rosszak voltak vagy képtelenek voltak jó világot teremteni. Az ószövetségi Teremtőt lefokozták a „világalkotó” rangjára. Az anyagi világ teremtése a teremtő tudatosságának műve, de a gnosztikusoknál a teremtő és megváltó Isten elkülönül, sőt ellentétes. A világot így elutasították, de az állam tekintélyét is. Lázadtak a régi Isten ellen, lelkesedtek az új iránt. A gnosztikus csoportok egymással is versengtek, bár tanításuk csak részletekben különbözött. Megvetették a világot, önmegtartóztató életet hirdettek.

A platóni filozófiát összekapcsolták a teremtés könyve első fejezeteivel. Éva bukása, nézetük szerint, a világ előtti katasztrófa volt, s ő azonos a megtévedt bölcsességgel. Emellett előkelő hely jutott viszont a teremtés történetben szereplő kígyónak, aki a jó alapelve, vélték, mert ő közvetíti a jó és a rossz tudását, s a farkát szájában tartó kígyó átfogja az egész világot. És hatalmasabb a teremtő Istennél is, mert be tudta őt csapni, Jézust pedig elárulták. A jövőre vonatkozó tanításokat a Szentírásón kívüli írásokból vették. A világ a gnosztikus elgondolásban a gonosz angyalok harcának a színtere, s a jövendő világ majd Isten beavatkozásaképpen jön létre. A belső lelki folyamatokat kivetítették világszintűvé. A teremtés leértékelése miatt az ószövetséget is leértékeltek, és ebben Pál apostol tanítványainak tüntették fel magukat. Ismertebb képviselőik: Simon mágus, Bazilidész, Valentinosz.

A II. században lép fel a szinopei püspök fia, Márkion, akit tulajdon apja közöstitett ki. Rómában 144 körül gnosztikus egyházat hozott létre és ott hirdette tanait, mely szerint a zsidók Istene nyomorúságos, nem azonos Jézus Krisztus irgalmas Atyjával, mert bosszúálló és nem a kegyelem Istene.

Jézus gyermekségtörténetét elvetette, mert elképzelhetetlennek tartotta, hogy Jézus asszonytól szülessen. Szerinte a próféták által hirdetett Messiás a zsidók nemzeti hőse, de nem az

egész világ üdvözítője. Az ószövetségi utalásokat szerinte később írták bele az újszövetségbe. Jézus Krisztus Atyja csakis az „ismeretlen Isten” lehetett. Markion alapszándéka volt, hogy megtisztítsa az újszövetséget az ószövetségi elemektől. Az igazi szellemi evangélium a gnosztikusoknak Szent Pálé volt. Markion szeme előtt olyan újszövetségi szentírás lebegett, amely még nem is utal az ószövetségre. Az egyetlen hite-

les evangélium pedig Lukácsé, mert ő Szent Pál tanítványa volt, de az általa írt evangéliumot is meg kellett tisztítani.

A gnosztikusok a titkos hagyományokat akarták az egyházi igehirdetés fölé emelni. Ferenc pápa figyelmeztetését ezért érdemes megfontolni, valamint ismerni a régi és felismerni az új köntösbe öltözött eretnekségeket, mert azok elválasztanak az egyháztól és az embert önmagába zárják.

Imádkozzunk

Paul Roth: Én magam veszélyeztetem a hitet

Jézus Krisztus, én már tudom:
a hitet naponta
föl kell fedeznem, át kell élnem.
Nem elég,
hogy egyszer elnyertük a hitet.
Én már tudom:
a hitem naponta
újra meg újra próbát kell kiálljon -
általam,
a hithirdetés által,
a másképp-gondolkodók által.

Jézus Krisztus, én magam veszélyeztetem
a hitemet,
azzal, ahogy élek.
Ha lelkiismeretem ellen,
ha a szeretet ellen teszek,
rácáfoltam a hitemre is.
Ilyenkor az önzés, a kevélység
azt hazudja bennem,
hogy a hit és élet
ellentétek
nem az én hibám:
a hitet kell korrigálni.
Én megvallom azt a vétkeimet.

Jézus Krisztus, nem egy hittételen

megkoptak a szavak és fogalmak,
bölcsojűk egy letűnt szemlélet.
Olykor nehéz
megmagyarázni egy-egy tételt,
amit nem értek,
mert nekem a mennyek országa már nem odafönt van
és a pokolnak nincs többé tüze.
Segíts, hogy fölfedezzem
a dolgok mélyén az örök lényegét,
és elmondjam a mai kor nyelvén,
de soha meg ne tagadjam hitemet.

Jézus Krisztus, én akkor veszélyeztetem
a mások hitét,
ha én magam sem élem azt,
ha megcsúfolom hitemet.
De lelkiismeretem is lehet a másik,
valahányszor látom,
hogy ő is jó, és mások is jók,
ha nem is hiszik Istent.

Segíts, hogy higgyek,
hogy éljem a hitet,
s mint hívő, együtt éljek mindazokkal,
akik tagadják a Te létedet.
Nyújtsd felém minden nap újra és újra
segítő kezed.

Jó volt olvasni!

Anselm Grün: Harcos és szerelmes – A férfi útja önmagához

Anselm Grün rendkívül népszerű lelki író: Európa-szer- te, így Magyarországon is sokan olvassák műveit. Nemrégiben az „Új ember” kiadványok között a Magyar Kurír gondozásában jelent meg a Harcos és szerelmes című könyve, A férfi útja önmagához alcímmel.

Akik szeretnek foglalkozni a történelemmel, régi irodalommal vagy képzőművészettel, felfedezhették: minden korszaknak megvolt a maga női és férfi ideálja. Elég a harcias Akhilleuszra gondolni pl. Homérosz Illiászában vagy Zrínyi Miklósról, az „atléta Christi” („Krisztus katonája”) alakjára a magyar barokk eposzból stb. Napjainkban elhűlve hallhatjuk a híreket bizonyos felvonulókról, nézhetjük a televízióban vagy az interneten a példaképként elének állított, elnöiesedett Ádám-utódokat. Napjainkban különösképpen is identitásválságban lehetnek a mai fiúk az egész világon. A nők óriási önbizalommal, öntudattal vetik bele magukat az életbe, nemcsak vezetői szerepeket vállalnak, de sokszor el is bizonytalanítják a férfiakat. Igazán időszerű olvasmány lehet tehát Anselm Grün könyve mindenkinek.

A szerző tizenhét bibliai szereplő alapján tizenhét archetípust rajzol meg a férfiak, pl.: a zarándok (Ábrahám), az apátlan (Izsák), a harcos (Sámson), a szerelmes (Salamon), a próféta (Illés), a misszionárius (Pál), a vad férfi (Keresztelő János) stb. Ahogyan már megismerhettük a bencés szerzetest eddigi művei alapján, elsősorban Carl Gustav Jung elméletei alapján gondolkodik. Természetesen nem az a célja, hogy vezérré, zarándokká, prófétává vagy gyógyítót tegyen bárkit is, inkább felkelti az érdeklődést: ki miben fejlődhet, miképpen lehetne tanulni a bibliai férfiak életpéldájából.

Minden fejezet határozott rend szerint épül fel: előbb az adott bibliai történetet mutatja be a szerző, majd jellemzést ad, aztán általánosít: az adott archetípus pozitívumait és negatívumait is megvilágítja, kiemeli, mi jelenti a veszélyt az adott típusnál, végül tanulságokat fogalmaz meg. Nekem különösen tetszettek azok a részek, amelyekben a szerző saját édesapjáról mint férfimodellről írt. Eddigi könyveiben nem olvastam még ilyen személyes vallomásokat. Például a 10. fejezet (Jeremiás ? a vértanú) befejezésében így ír: „Büszke vagyok apámra, mert a Harmadik Birodalom sem tudta megtörni. Mivel megtagadta a Hitler-köszöntést, gyanússá vált, és többször feljelentették. 1938-ban egy rendőr jött a boltunkhoz, és be akarta zárni. (...) Apám megőrizte a nyugalmát, és felszólította a rendőrt, hogy igazolja magát. Felismerve, hogy nem tudja megfélemlíteni apámat, a rendőr embersége- sebb lett, és elment. Édesapám megtanította nekünk, hogyan legyünk igazak, hogyan álljunk ki azért, ami fontos számunkra. És ha nem is mindig sikerül, érzem, hogy apám mellett áll; és ha olykor gyáva vagyok, megerősít, hogy igaz tanú maradjak.”

A tizenhét fejezetből csak kettőt emelek ki kedvcsinálól. Elsőként a harmadikat, az „Izsák ? az apátlan „címűt. „Izsák nem a legerősebb a pátriárkák sorában. Elhalványul Ábrahám és Jákob mellett. El lehet képzelni, hogy mennyire megsebezte

Izsákot az apa rejtett agresszivitása, hisz apja majdnem feláldozta őt. Ez a történet bizonyára árnyékot vetett Ábrahám és Izsák kapcsolatára. Izsák túl sebzett volt ahhoz, hogy a saját lábára álljon. (...) Mélységesen apátlan férfi. Nem kapta meg azt a támaszt, amelyre szüksége lett volna ahhoz, hogy erős és egyértelmű identitása alakuljon ki. Azok a férfiak, akik gyermekkorukban megrázó elhagyatottságot éltek át, később gyakran szabályokba kapaszkodnak, ezzel próbálván kompenzálni az elhagyatottságtól való félelmüket. (...) Sok apátlan férfi él közöttünk, aki attól szenved, hogy az apa nem volt támasz számára. Az ilyen férfiak hajlamosak feláldozni magukat egy cégért vagy csoportért, ám így az erejük is áldozatul esik. (...) Az apátlan férfi gyakran menekül áldozatszerepbe: úgy érzi, hogy ő a szülei és a társadalom áldozata; nem akar felelősséget vállalni önmagáért, az életéért. Ám ezzel az áldozatszereppel azonosulva ő is bűnössé válik: ahelyett, hogy gondoskodna magáról, arra használja az embereket, hogy kielégítsék a szükségleteit. (...) Nincs bátorsága ahhoz, hogy megküzdjön a nehézségekkel. Inkább mások elvárásaihoz igazodik, hogy kedveljék őt.”

Az Újszövetségből a szerző Jézust választja a tizenhét fejezet főszereplőjének. Nyilvánvaló: Jézus az a férfi, aki minden eddig leírt archetípust egyesít magában. Egyszerre próféta, király, szenvedő, vértanú, stb. Anselm Grün mégis a gyógyítót emeli ki személyiségéből. Vajon miért? A szerző így ír: „Az tud gyógyítani, aki gyógyult, egész(séges); aki minden magasságot, mélységet, világosságot és sötétséget integrált magába. (...) Jézus azért tud embereket gyógyítani, mert teljesen önmaga, hiteles, aki belső szentélyében lakik, az „autoszban”. Egy lelki vezető, pap is rendelkezhet a gyógyítás képességével. De a bencés szerzetes figyelmeztet: „... a gyógyító archetípusa tévútra visz: elveszítem a mértéket, többet feltételezek magamról, mint amire képes vagyok, és a lelki kísérésben voltaképpen csak a közelség- és elismerésvágyamat akarom kiélni. Jézus, a gyógyító megóv attól, hogy azonosuljak a gyógyító archetípusával. Jézus a bennem meglévő gyógyító képességhez akar elvezetni, és mindenekelőtt arra, hogy felfedezem a saját valómat. S akkor gyógyítás árad belőlem.”

Aki szeretne még további részleteket is megismerni, feltétlenül olvassa el a „Harcos és szerelmes” című könyvet, mely októbertől már megvásárolható. Azoknak pedig, akik inkább hallgatnák a szöveget, szeretettel ajánlom reggelenként 6 óra 15 perctől a Magyar Katolikus Rádió programját. Természetesen vissza lehet hallgatni a korábbi adásokat is az Archivumban. Zalaegerszegen a rádió vételi lehetősége: 92,9 MHz, de online is elérhetők a műsorok. Ismerjük meg a férfivá válás útját Anselm Grün segítségével!

Dömötörfi Nóra

Kedves Testvérek!

Az elmúlt, járvánnyal nehezített év egyik nagy tanulsága számunkra az volt, hogy új utakat kell keresnünk a kapcsolatok ápolására, kiépítésére. Így van ez a rokonok, barátok, kollégák és a plébániai közösség életében is.

A digitális világ - amennyi veszélyt rejt magában, annyi jót is jelent a kapcsolatépítésben. Mi is igyekszünk erőfeszítéseket tenni azért, hogy a közösség minden tagját elérjük, híreket, információkat közöljünk, vigasztalást, lelki táplálékot nyújtsunk azoknak, akik igénylik.

Szeretnénk ezért megújítani a Mária Magdolna Plébánia honlapját és az Ünnepi Harangszó papíron megjelenő plébániai lapot is. A kéthavonta megjelenő „újság” nem alkalmas friss hírek, programok, aktuális információk közlésére, ezeket inkább a honlapra érdemes feltenni. A papíron megjelenő lapnak inkább közösségépítő szerepet szánunk: ide várjuk a beszámolókat élményeket nyújtó programokról, vállalkozásokról, közösség tagjairól szóló bemutatkozókat, hosszabb-rövidebb léleképítő írásokat, képeket.

A megújuláshoz szükségünk van az Önök segítségére.

Első feladat az igények felmérése:

Hányan, milyen korúak szeretnék papíron kézbe venni az Ünnepi Harangszót?

Milyen korosztály, milyen gyakran keresi fel a honlapot?

Milyen témákról olvasnának, vannak-e olyan problémák, amelyekről szívesen kapnának áttekintést?

Kérjük, hogy az elkövetkező hetekben a Harangszó szokásos helyén lévő dobozba tegyenek egy-egy levélkét, amelyben a fenti kérdésekre válaszolnak.

A plébánia, mint eddig, eztán is vállalja a lap előállításának költségeit. A megnövekedett nyomdai árak azonban szükségessé teszik, hogy az olvasók is hozzájáruljanak az újság előállításához. Kérjük, hogy lehetőségeik szerint anyagi eszközökkel is támogassák a megjelenést.

Reméljük, hogy megújulási törekvéseink nyitott szívekre találnak!

*a Mária Magdolna Plébánia
tájékoztatási csoportjának munkatársai*

Lackfi János: Jóéjtpuszi

(október 10.)

Azt mondja, bőröd színarany, hajad holló,
fogaid frissen fürdetett juhok.

Azt mondom, Uram, töröld meg a szemüved,
sápadt vagyok, csupa ránc, alig van ép fogam,
hajam meg ritka, mint a fehér holló.

Azt mondja, fehér is vagy, piros is vagy,
ezer közül is megismerlek.

Azt mondom, jaj, Uram, szürke, szürke
vagyok csak, beleszürkültem az ezer közé.

Azt mondja, arcod, mint a balzsamfű,
szájad mézédés, ajkad lilium,
halántékd gránátalma-gerezd.

Azt mondom, Uram, hol van már
a tavalyi balzsam, még ha a régi fotóimat
nézegetnéd, akkor talán, szájrasszó
cukorkát szopogatok már, muszáj.

Azt mondja, kezeid arany hengerek,
csípőd hajlása ékszer, köldököd csésze,
hasad, mint a búzarakás.

Azt mondom, Uram, egy mutató
ruhában még csak-csak, de meztelenül
már csak sötétben mutatkozom,
rakás szerencsétlenség inkább.

Azt mondja, melleid, mint a gazella ikrei,
nyakad elefántcsontból való torony,
hajfonatod bilincs a királynak.

Azt mondom, Uram, hajam már csak
gubanc a lefolyóban, bilincsnek nem hasznos,
melleimnek támasz kell erősen,
nyakamnak meg masszázs.

Azt mondja, nem érted, hogy a király
kívánja szépséged, hogy sóvárgok utánad?

Azt mondom, vak vagy talán, Uram,
hová tetted a szemedet?

Válassz magadnak szebbet, akad bőven.

Azt mondja, én látok, de vajon te látsz-e,
vagy csak a múltó, foszló látszat foglalkoztat,
mely fáj ugyan, nekem is fáj,
de semmi köze igazi arcodhoz.

Még nem éltél, már szerettelek,
szeretni foglak, ha már nem élsz.

Szeretetem az igazi életed.

**Olvassák-e a Mária Magdolna Plébánia
honlapját?**

.....
igen

.....
nem

**Milyen formában értesülnének a hírekről
és programokról?**

.....
.....

**Szívesen olvassák az Ünnepi Harangszót
nyomtatásban?**

.....
igen

.....
nem

**Milyen témákról olvasnának szívesen
a lapban?**

.....
.....

**Támogatnák-e a nyomtatott
Ünnepi Harangszót anyagilag is?**

.....
igen

.....
nem

A karótságos beszéd misznek folyása, ides
a léleknek, üdülés a testnek.
Pild 25, 15

Gyerekszáj

Teskándi-iskola, Dózsa-iskola, Kosztolányi-óvoda

„Üdvözlégý Mária, kegyelemmel teljes, ... áldott vagy Te az asszonyok fölött.”

– Mit csinál a Szentlélek Jézus megkeresztelkedésekor? – Repül.

„Látom az ér futamát a kezemen...”

„A Mamának van olyan istenes lógókája...” (Rózsafüzére)

– Ki keresztelte meg Jézust? Ki merítette alá? – A pap. (Keresztelő Szent János)

- Mi történt akkor, amikor Jézus feljött a Jordán vízből? (válaszok:)
- Valami világított, ő föltámadt és föláldozta magát.
- Jézus a vizet szent vízzé változtatta át.
- Isten megmártózott a vízben és amikor kijött, akkor galamb képében szállt le.
- Isten ott járt a vízen.
- Isten egy embert megkeresztelt.
- Mit mondott a mennyei Atya, amikor Jézust a Keresztelő megkeresztelte? – Hogy tartsák bent a levegőt!

– Mi lesz a mustármagból, ahogy fejlődik és megnő? – Savanyú lesz nagyként.

„Meg fogom tanulni a három tízparancsolatot!”

– Mit evett a Keresztelő a pusztában?

- (válaszok:)
- vadsásákát és vadméhet!
  - halat!
  - gyíkot!

„Most a vírus miatt magunktól, másoktól távolságot kell tartani.”

- Mit jelent az, hogy Isten a saját képére és hasonlatosságára teremtette meg az embert?
- Hogy ugyanolyan a képe.

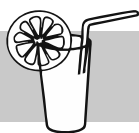
Halottak napjáról beszélgetve

„A papikánál szoktam imádkozni, mert ott halt meg a nagy sáskám.”

„Az unokatesóméknál egy kutya halt meg.”

„A dédimamánál volt három cica és az egyik meghalt egy betegségben. És hiányzik eléggé.”

Most csukjuk be a szemünket... Füleljünk, hogy mit hallunk... Mit hallasz? – Ablakot.

Frissítő

Elmúlás és megújulás

Ferenc pápa szokta mondani, hogy egy keresztény emberből soha nem szabad, hogy kivesszen a remény. Hogy ne legyünk kimért keresztények, akik a „kötelezőt” megteszik, de azon felül semmit. Tudjuk, a Jézus feltámadásába vetett hit központi része a keresztény életútnak. Innen fakadhat az a belső bizonyosság és persze ezt élteti az élő imánk is, hogy az életünknek igenis van értelme és nem mindegy, hogyan élünk: becsületesen vagy mindig egy kicsit magunk felé hajtva a nagyobb részt a jóból. Általában véve szeretnénk Istennel lenni halálunk után. Hogyan segíthetjük magunkat és embertársainkat reményvesztettség, vagy kiégés, csüggedtség idején? A Covid-19 alatt persze még aktuálisabb a téma, hiszen valljuk be, próbára vagyunk téve több emberi dimenzióinkban is.

Felfrissülni

Különbözőek vagyunk, és ezen belül is végtelen a variációja annak, mi ad örömet, mi dob fel minket, mi segít vissza a valamelyest jól ismert kerékvágásba. Támaszték lehet ilyenkor a kreativitás: egy finom ételnek az elkészítése és elfogyasztása, a nyelvtanulás vagy hangszeren játszás, a takarítás, hímzés, kinti rendezkedés, laza olvasás, elmélyült olvasás, rajzolás, alvás, séta, kirándulás, barkácsolás, stb. Ki-ki ideteheti a magát.

Keresztényként (és egyébként is) emellett kérhetjük a Jó Isten irgalmát is és vigasztalását is. Ugyanakkor érdemes lehet lelkiismeret-vizsgálatot tartani, mert a rosszkedvünk mögött ez is állhat. Ránézhetünk arra, amivel nem szívesen foglalkoznánk lelki állapotunk jelen idejében. Fájdalmas út, de egyesbe hoz. Aztán a hála-mondások is segítenek a tapasztalat szerint: gondolatban megköszönjük egyenként azokat a személyeket és dolgokat, amelyekért hálásak lehetünk, van bennünk némi vagy nagyobb méretű hála. Ha ez megvan, akkor innen nincs messze az öröm! Kis forrásai felbuzognak itt-ott és érezhetjük édességét a hálának... A héber nyelvben nincsen szó a „köszönöm”-re, ezért ott az adományozót szokták áldani, dicsérni a kapott jóért. Innen jöhet a mi imádságunkba a dicsőítő ima, vagyis az áldó imának is nevezhető beszédmód Istent megszólítva, magasztalva Őt. Tehát adjunk hálát, csodálkozunk rá szeretetére, hatalmasságára, alázatosságára és aztán kérjük segítségét dolgainkban! Először a hála, a köszönet szavai és utána a kéréseink. Érdemes ezt a sorrendet fejben és szívünkben tartani. Mert megóvhat attól is, hogy követeljünk Istentől, és valahogy komolyabban is vesszük így Isten személy voltát és szabadságát, amelyben mi magunk is megtehetjük önmagunkat és az igazi szabadságot. A görög eucharisztia pedig hálaadást jelent, tehát a szentmise részünkről köszönet, válasz is Isten szeretetére.

Halál idején

Szembesülve a jelen vírus kiszámíthatatlanságával, elbizonytalanodnak lépteink, mert valószínűleg mindannyian tudunk olyan ismerősről, vagy rokonról, vagy családtagról, akit

megküzdött a betegség és bizony vannak, akik ebben lelték halálukat. Megújulni ebben a helyzetben nem lehet, hiszen a járvány még tart és nem tudhatjuk, hogy meddig marad velünk. Egyrészt fontos a hatóságok által megjelölt szabályok és javaslatok betartása, másrészt a lelki egészségünk szem előtt tartása is. Segítheti felfrissülésünket az otthon is elvégezhető hobbink megélése, a gyakoribb telefonkapcsolat a szeretteinkkel. Igyekezzünk határt szabni a hírek egész napi hallgatásának, mert ez csak kimerít bennünket, nem pedig feltölt. Szabad a félelmet erősítő gondolatoktól tartózkodni és ténylegesen nemet mondani nekik. Az ember így is megtapasztalja saját törekvésességét mások szenvedése, halála kapcsán és szabad egy kicsit „megsemmisülni” ebben a törekvésességben, mert ebből fakadhat megújulás, amely a Covid-19 elmúltával is éreztetni fogja hatását életünkön.

Az örök élet horizontján

A keleti atyák szerint az ember egész élete a megtérésben telik, vagyis egyre inkább átalakul az ember Krisztussá, egyre inkább lelki emberré kell válnunk, hasonlatossá Őhöz. Ez van életünk ritmusába ágyazva. Új utat kezdeni és irányt változtatni egyszer és sokszor, azon járni; ez adja meg a kissé mozgó alapot számunkra. Lenni, létezni és közben átváltozni. „Exi alius” vagyis lépj ki másként, de lelkületre, gondolkodásmódra vonatkoztatva. Elmúlásaink, vagyis megváltozásaink a „legfőbb jó felé” haladnak, visznek minket, elmélyítik életünket, tapasztalatainkat, kapcsolatainkat. Ne féljünk tőlük, mert szép cél felé vezetnek. „Az égbe feljutni, csak együtt lehet, a pokolba mindenki egyedül megy”, írja Alekszej Komjakov, 19. századi lelki író. Próbáljunk meg a rosszra jóval válaszolni, mert a rosszat, bármennyire is ódzkodunk ettől, csak jóindulatú válasszal lehet semlegesíteni. Soha nem lesz ezen a világon teljes béke, ez illúzió marad. Küzdelem van, de Jézusra figyelő küzdelem, és akkor nem nyel el minket a szeretetlenség, az üresség, a magunk önzése. Csak a tekintetünket emeljük Őrá és akkor olyanok leszünk lassan, nagyon lassan, mint Ő. Övele és Őáltala.

A püspökszentlászlói temetőcskében P. Vác Jenő SJ sírkövén ez a felirat olvasható:

Ilyennek gondolom
találkozásunkat a
Mennyei atyával:

„Apja már messziről
meglátta fiát és megesett
rajta a szíve. Eléje rohant,
a nyakába esett és
össze-vissza csókolta,
ahol érte.” (Lk 15,20)

Kicsinyeknek

Jubiláns házások imája

Uram segíts nekünk,
 hogy mindig emlékezzünk arra a napra,
 amikor megismerkedtünk
 és megszerettük egymást.
 Segítsd mindig meglátni
 a jót a társamban,
 és segíts, hogy közösen tudjuk
 megoldani gondjainkat.
 Segítsd kimondani
 egymás iránti érzéseinket,
 és segíts, hogy tudjunk
 bocsánatot kérni egymástól.
 Uram, kezedbe adjuk házasságunkat. Ámen.

Bangó József

Uram, maradj velünk
 Maradj velünk, Uram, mert esteledik és lemenőben a nap.
 Maradj velünk és az egész egyházzal.
 Maradj velünk a nap estelén és a csüggedés éjszakáján.
 Maradj velünk kegyelmeddel és jóságoddal.
 Maradj velünk szent igéddel és szentségeiddel.
 Maradj velünk vigasztalásoddal és áldásoddal.
 Maradj velünk, ha szomorúság és félelem tölt el bennünket.
 Maradj velünk a mostani megpróbáltatások idején.

Rózsafüzér-zarándoklat

Október 10-én volt a városi rózsafüzér, „mini” zárandoklat. A Mária Magdolna templom előtti térről kb. 40 fő indult, fiatalok-idősek egyaránt. Mint már annyiszor, most is büszke voltam a Szent Anna csoportra, hiszen csoportunkból 10 fő vett részt a zárandoklaton. Végig gyalogolt a betegségéből nemrégiben felépült 81 éves, és a rangidős 87 éves cursillista társunk is József atya vezetésével. Olyan fürgék voltunk, hogy a kertvárosi templomtérről 2 egész rózsafüzért el tudtunk imádkozni. A Világosság rózsafüzér utolsó titkát már a kertvárosi templom előtti téren közösen mondtuk a Besenyőből, Bazitáról, Olából és a Mindszenty Iskolából érkezett zárandokokkal együtt. A Szentségimádást Fliszár Károly atya vezette. A 11 órakor kezdődő szentmisét Stróber László atya celebrálta 5 atyával közösen. Az oltárt 12 felnőtt ministráns állta körül.

A szentmise végén a templom előtti téren a kertvárosi testvérek agapéval vártak bennünket. Gyönyörű idő, lelki feltöltődés, sok kedves ismerőssel való beszélgetés, tette kellemsé mindannyiunk számára a szombat délelőttöt.

Ezek voltak a külsőségek, de úgy gondolom, hogy velem együtt mindenki valamiért, valakiért felajánlotta a zárandoklatot, elsősorban hálát adva Istennek és a Szűzanyának a sok-sok kegyelemért. Imádkoztunk a csalá-

dunkért, minden barátért, ismerősért, de külön még a járvány megszűnéséért, a betegekért, a gyógyítókért, szeretett hazánk, és a keresztény hit megmaradásáért.

*Bangó Józsefné Ida
 Szent Anna cursillos közösség*

Elsőáldozás 2020. október 4. Petőfi-iskola

Beke Julianna, Bencze Dávid, Bodnár Eliza, Böcskey Csánád, Drávecz Viktória, Fehér Alex, Forgács Patrik Armandó, Gerencsér Vivien, Halami Barnabás, Hart Hanna, Hart Hunor, Horváth Csongor, Horváth Mátyás, Horváth Natália, Iancu Jázmin, Kámán Boglárka Kata, Magyar Orsolya, Márton Attila, Nagy Réka, Pálfi György, Pálfi Mihály, Peresztégi Zalán, Prok Milán László, Salamon Ádám, Schmidt Barnabás, Stárics Bence, Szabó Márton, Szép Anna Zorka, Tánczos Bianka, Tarsoly Hanna, Tatai Luca Anna, Tóth Tifani, Varga Kolos.

2020. szeptember 27-én a Dózsa-iskola volt 4. osztályos tanulói találkoztak az Oltárizsentségben jelen lévő Jézussal. Középen Kovács József káplán, Gróf Domonkos, Jakabfi Bálint, Németh Alexandra, Papp Péter, Pesti Vivien Panna, Berta Benedek, Lakatos Barnabás, Osbáth Tamara Dalma, Süle Vivien, Balla Botond, Bodrogi Blanka, Csertán Levente, Horváth Lili, Horváth Lili Jázmin, Kántor Emma, Koltai Vanda, Maléth Krisztián Alen, Martinov Barnabás, Mihók Amira, Oláh József, Sipos Lotti, Pásztor Vivien, Takács Bence, Varga Márk, Felső Flórián, Mikos Péter Ferenc.

Anyakönyvi hírek szeptembertől novemberig

Bérmálás 2020. október 23. Zárda-kápolna

De Groot Sára
Faragó Léna
Fehér Bianka
Gecseg Veronika
Horváth Alexandra
Horváth Dorina Éva
Hörcsök Boglárka
Hörcsök Máté
Jakab Patrik
Kerkai Krisztián László
Kiss Janka
Mihályi Lili
Páternosztter Anna
Rác Barbara Franciska
Rác Szabolcs László
Szilágyi Lilian Franciska
Takács Marietta Brigitta
Trefák Áron
Vass Dominika

Bérmálás 2020. október 24. Mária Magdolna Plébániatemplom

Beke Balázs
Farkas Amina
Gergály Anna
Gergály Lara Éva
Hajdu Adrián Béla
Hidasi Gergő
Kadala Kevin Imre
Kocsis Szandra
Kovács Gerda
Légrádi Dominik
Leki Laura
Molnár Jázmin
Nagy Balázs Gergely
Németh Laura
Rába Lara
Ruzsics Bálint
Sabján Zoltán Milán
Salamon Gergely
Salamon Zóra
Szabó Balázs
Szabó Barbara Zsófia
Szabó Barnabás
Szalai Anna
Szerdahelyi Júlia
Sziva Veronika
Udvari Petra

Albert Jázmin Anna

Bangó Luca Flóra
Bihari Barnabás
Bogdán Bence
Busa Levente
Ebedli Zsófia Hanna
Fábián Rudolf
Félegyházi Anna
Ferency Marcell
Forintos Odett Regina
Gyimesi Áron
Horváth Boglárka
Kiss Benedek
Kovács Levente
Kovács Mária
Lipóczki Tamás
Lőrincz Bianka
Móricz Dániel László
Petényi Marcell László
Pozvig Alexa
Ritecz Panna
Takács Dávid
Takács Levente
Tóth Barnabás
Wrana Ákos

Házasságkötés

Stárics Kornél és Nagy Petra Judit
Gángó Gábor és Igazi Anita
dr. Árkus Péter Balázs és Söjtör Diána
Ilona
Bicsák Zoltán és Méhes Edina
Csomor István és Gyalog Mária
Horváth Ádám és Háberl Klaudia
Tóth Péter és Toplak Gabriella

*Jókívánásainkat fejezzük ki az ifjú
pároknak, a kölcsönös szeretetben
szentelődjenek meg házasságukban!*

Keresztelés

Horváth Zita
Kovács Mihály Ábris
Kovács Nimród Szabolcs
Halász Róza
Benczik Benett Gábor
Füzesi Lilien
Bogdán Zsófia
Gergály Simon

*Köszöntjük a Katolikus Egyház és
egyházközségünk legifjabb tagjait! Is-
ten éltesse őket sokáig!*

Temetés

Csordás Lajosné sz. Koltai Erzsébet
(1963)
özv. Bódi Imréné sz. Barányi Anna
(1943)
Borbély Gyuláné sz. Kristály Ida Erzsé-
bet (1950)
Hegyi Miklós (1938)
Orbán János Antal (1955)
özv. Varga Lászlóné sz. Pataki Rózsa
(1922)
özv. Takács Lászlóné sz. Mazzag Ilona
(1957)
Gáspár Lajos János (1941)
Kocsis László (1959)
özv. Scheller Istvánné sz. Sekler Julian-
na (1938)
özv. Ámon Pálné sz. Bicsák Rozália
(1940)
özv. Juracskó Andrásné sz. Hakcman Jo-
lán (1939)
Farkas Károlyné sz. Sente Mária
(1961)
Takács Géza Árpád (1944)
özv. Sándor Józsefné sz. Korcsmáros
Margit (1934)
özv. Labricz Kálmánné sz. Tavasz Ilona
(1935)
özv. Czinege Istvánné sz. Varga Anna
(1931)
Tóth Istvánné sz. Lengyel Jolán (1932)
özv. Lebár Györgyné sz. Molnár Edit
(1934)
Tornyos Józsefné sz. Farkas Mária
(1957)
Jankovics József (1942)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség
kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.
Önköltsége: 200 Ft / db

Szerkeszti:
Tájékoztatási Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:
Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91.
Telefon: (92) 599 230, Fax: 599 231
www.mariamagdolna.zeg.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:
Gura Nyomda Kft. - Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó
fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.